

การบริหารจัดการที่สนับสนุนการจัตรายการของสถานีโทรทัศน์ของ รัฐตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืน

Administration of Shows Promotion of the Public Television Stations according to the Sustainable Administration Concept

ชลันธร แก้วแดง¹ และ วิรัช วิรัชนิภาวรรณ²

Chalunthorn Kaewdaeng¹ and Wiruch Wiruchnipawan²

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์สำคัญเพื่อศึกษาถึงปัญหาการบริหารกิจการสถานีโทรทัศน์ภาครัฐ 3 แนวทางประกอบด้วย 1) ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการที่สนับสนุนการจัตรายการของสถานีโทรทัศน์ของรัฐตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืน 2) แนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการที่สนับสนุนการจัตรายการของสถานีโทรทัศน์ของรัฐตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืน และ 3) ตัวแบบแนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการที่สนับสนุนการจัตรายการของสถานีโทรทัศน์ของรัฐตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืน ทั้งนี้ ได้นำแนวคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืน 5 ด้าน มาปรับใช้เป็นกรอบแนวคิดการวิจัยที่สำคัญของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ทั้ง 5 ด้านนั้น ได้แก่ ด้านเทคโนโลยี สังคม สิ่งแวดล้อม คุณภาพชีวิต และ เครือข่าย

ระเบียบวิธีวิจัยของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้ออกแบบรูปแบบการวิจัยให้เป็นวิธีการวิจัยแบบผสม การวิจัยเชิงปริมาณเป็นการวิจัยเชิงสำรวจเพื่อให้ได้ข้อมูลสนาม โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งได้ผ่านการทดสอบเพื่อหาค่าความเที่ยงตรง และผ่านการหาค่าความเชื่อถือได้ โดยมีประชากร คือ บุคลากรในวงการบันเทิงของสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 และสถานีโทรทัศน์ช่อง 11 ในกรุงเทพมหานคร ในส่วนของการวิจัยเชิงคุณภาพ เป็นการสัมภาษณ์แนวคิดเฉพาะผู้เชี่ยวชาญ

สำหรับผลการวิจัยพบว่า ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการที่สนับสนุนการจัตรายการของสถานีโทรทัศน์ของรัฐตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืน 5 ด้าน ส่วนใหญ่ล้วนเห็นด้วยในระดับปานกลางทั้ง 5 ด้าน โดยปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการ ด้านสังคม สอดคล้องกับ คำถามที่ว่า “สถานีโทรทัศน์ของรัฐสนับสนุนการจัตรายการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งรายการบันเทิง โดยคำนึงถึงความพึงพอใจของสังคม หรือผู้ชมส่วนรวมไม่มากเท่าที่ควร” สถานีโทรทัศน์ของรัฐควรสนับสนุนการจัตรายการ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง รายการบันเทิง โดยคำนึงถึงความพึงพอใจของสังคม นอกจากนี้ สถานีโทรทัศน์ของรัฐควรให้ความสำคัญกับตัวแบบแนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการที่สนับสนุนการจัตรายการตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืนด้านสังคม หรือส่วนรวม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การส่งเสริมนักบริหารมืออาชีพ หรือนักบริหารที่มีความรู้ความสามารถในการบริหารจัดการสูง มีเจตนาที่แน่วแน่ และคำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวมมารับผิดชอบในการดำเนินงาน.

คำสำคัญ: การสนับสนุนการจัตรายการ สถานีโทรทัศน์ของรัฐ การบริหารจัดการที่ยั่งยืน

¹ ชลันธร แก้วแดง นักศึกษาหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย.

¹ Chalunthorn Kaewdaeng, Ph.D. (Candidate), Doctor of Philosophy in Public Administration, Eastern Asia University.

² วิรัช วิรัชนิภาวรรณ อาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย.

² Wiruch Wiruchnipawan, Instructor, Doctor of Philosophy in Public Administration, Eastern Asia University.

Abstract

Objectives of this study were chiefly to explore 1) problems of administration of shows promotion of the Public Television Stations according to the Sustainable Administration Concept, 2) improvement guidelines of administration of shows promotion of the Public Television Stations according to the Sustainable Administration Concept, and 3) model of improvement guidelines of administration of shows promotion of the Public Television Stations according to the Sustainable Administration Concept. The Sustainable Administration Concept of 5 aspects: Technology, Society or Public, Environment, Quality of life, and Network, was applied as major conceptual framework of this study.

Methodology of this research was designed the research design as mixed methods research. The quantitative research was survey research collecting field data from samples with questionnaires. The questionnaires passed try out of validity and reliability check .Population was all television entertainment performers of the Television Station Channel 9 and Channel 11 in Bangkok Metropolis.

For the results of the study, the problem of TV program or show promotion is moderate score especially the problems about social administration. The public television should support TV program by considering social satisfaction. Moreover, the public television should focus on administration of show promotion according to the sustainable administration concept, especially professional or competent administrator promotion whose determined intention and caring for social benefits to responsible for the job.

Key words: show promotion, the Public Television Stations, the Sustainable Management Concept.

ความสำคัญของปัญหา

สถานีโทรทัศน์ของรัฐเป็นหน่วยงานในสังกัดภาครัฐ มีอำนาจหน้าที่ หรือมีภารกิจที่สำคัญ คือ ดำเนินการผลิตและเผยแพร่ข่าวสาร ความรู้ และการประชาสัมพันธ์ เพื่อให้ประชาชนมีโอกาสรับรู้ เข้าใจ และเกิดความรู้ สามารถนำไปพัฒนาคุณภาพชีวิตและมีส่วนร่วมในการสร้างความเข้มแข็งของสังคม เพื่อพัฒนาประเทศสู่สากล รวมทั้งให้คำปรึกษาและวางแผนการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อโทรทัศน์ และสนับสนุนการประชาสัมพันธ์ภาครัฐอย่างเป็นระบบครบวงจรทั้งในและต่างประเทศ บริหารจัดการสื่อโทรทัศน์ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ซึ่งรวมทั้งการบริหารจัดการที่สนับสนุนการจัดรายการ อย่างไรก็ดี ที่ผ่านมา ข้อเท็จจริงปรากฏว่า สถานีโทรทัศน์ของรัฐได้ประสบปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการซึ่งรวมทั้งการจัดรายการ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง รายการบันเทิง ตามแนวทางการบริหารจัดการที่ยั่งยืน เช่น ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการที่สำคัญในเรื่องที่สถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบก ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐ เผยแพร่รายการเทิดพระเกียรติต่อประชาชนในทิศทางที่ส่งเสริม

คุณภาพชีวิตของประชาชนไม่มากเท่าที่ควร ดังนั้น เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวจึงจำเป็นต้องศึกษา เพื่อนำไปสู่การพัฒนา หรือปรับปรุงการบริหารจัดการของสถานีโทรทัศน์ของรัฐ ซึ่งรวมทั้งการปรับปรุงการบริหารจัดการเพื่อสนับสนุนการจัดรายการของสถานีโทรทัศน์ของรัฐตามแนวทางการบริหารจัดการที่ยั่งยืน

การศึกษาครั้งนี้ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการของหน่วยงานภาครัฐ อันได้แก่ สถานีโทรทัศน์ของรัฐ เช่น สถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 9 อ.ส.ม.ท. (MCOT) และสถานีโทรทัศน์ช่อง 11 (สถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย (NBT)) เป็นต้น และเป็นลักษณะของการศึกษาเพื่อ “พัฒนาหน่วยงาน คือ สถานีโทรทัศน์ของรัฐ” หรือ “พัฒนาการบริหารจัดการของสถานีโทรทัศน์ของรัฐ” โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการที่สนับสนุนการจัดรายการของสถานีโทรทัศน์ของรัฐ โดยมีปัญหาการวิจัย ซึ่งเป็น “ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการในเรื่องที่สถานีโทรทัศน์ของรัฐบริหารจัดการ ดำเนินงาน หรือสนับสนุนการจัดรายการ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง รายการบันเทิง อย่าง

ไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร” ทำให้การจัดรายการไม่ได้รับความสนใจ หรือไม่ได้รับการยอมรับจากประชาชน และมีผู้เข้าชมรายการไม่มากเท่าที่ควร ปัญหาการวิจัยที่กล่าวมานี้ เป็นปัญหาที่สำคัญที่ก้ำกึ่งประสบอยู่ พร้อมกันนั้น ผู้ศึกษา ยังได้นำปัญหาดังกล่าวไปปรับใช้ในแบบสอบถามเพื่อช่วยให้ประชากรที่ตอบแบบสอบถามเข้าใจ และตอบคำถามได้ตรงประเด็น และเจาะจงเพิ่มมากขึ้น

นอกจากนี้สถานีโทรทัศน์ของรัฐยังประสบปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการที่สนับสนุนการจัดรายการของสถานีโทรทัศน์ของรัฐตามแนวความคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืน 5 ด้าน ประกอบด้วย (1) ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านเทคโนโลยี เช่น สถานีโทรทัศน์ของรัฐสนับสนุนการจัดรายการ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง รายการบันเทิง โดยนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ไม่มากเท่าที่ควร (2) ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านสังคม หรือส่วนรวม เช่น สถานีโทรทัศน์ของรัฐสนับสนุนการจัดรายการโดยคำนึงถึงสังคม หรือส่วนรวมไม่มากเท่าที่ควร (3) ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อม เช่น สถานีโทรทัศน์ของรัฐสนับสนุนการจัดรายการโดยคำนึงถึงสิ่งแวดล้อม และรักษาสิ่งแวดล้อมไม่มากเท่าที่ควร (4) ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านคุณภาพชีวิต เช่น สถานีโทรทัศน์ของรัฐสนับสนุนการจัดรายการโดยให้ความสำคัญกับคุณภาพชีวิตของประชาชน เช่น การเพิ่มรายได้ และการประกอบอาชีพ ไม่มากเท่าที่ควร และ (5) ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการสร้างเครือข่าย เช่น สถานีโทรทัศน์ของรัฐสนับสนุนการจัดรายการโดยใช้เครือข่ายไม่กว้างขวางเท่าที่ควร เหล่านี้ เป็นต้น

ถ้าปัญหาเหล่านั้นไม่ได้รับการแก้ไข ปรับปรุง หรือพัฒนาแล้ว ย่อมทำให้เกิดผลเสียต่อหน่วยงาน คือ สถานีโทรทัศน์ของรัฐ ที่สำคัญคือ ทำให้การบริหารจัดการของสถานีโทรทัศน์ของรัฐบริหารจัดการไม่มีประสิทธิภาพ และไม่ได้มาตรฐานสากลมากเท่าที่ควร อันส่งผลถึงการไม่ได้รับการยอมรับและไม่ได้รับความเชื่อถือจากบุคลากรในวงการบันเทิง ประชาชน และสังคมมากเท่าที่ควร ไม่เพียงเท่านั้น ยังส่งผลเสียต่อบุคลากรของสถานีโทรทัศน์ของรัฐ เช่น บุคลากรดังกล่าวไม่ได้รับความเชื่อถือ และไม่ได้รับการยอมรับจากบุคลากรในวงการบันเทิง และยังทำให้บุคลากรเสียขวัญ และขาดกำลังใจในการปฏิบัติงาน ในส่วนของผลเสียต่อประชาชนและสังคม ที่สำคัญคือ ทำให้ประชาชนและสังคมไม่ได้รับประโยชน์ และไม่ได้รับชื่อเสียงจากการ

บริหารจัดการที่สนับสนุนการจัดรายการของสถานีโทรทัศน์ของรัฐตามแนวความคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืนในทิศทางที่มีประสิทธิภาพและได้มาตรฐานมากเท่าที่ควร เป็นต้น ด้วยเหตุผลดังกล่าวมานี้ ทำให้ผู้ศึกษามีความสนใจศึกษาครั้งนี้ โดยนำแนวความคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืน 5 ด้าน มาปรับใช้เป็นกรอบแนวคิดสำคัญ พร้อมทั้งคาดหวังว่าผลการศึกษานี้จะเป็นประโยชน์ทั้งด้านวิชาการ และด้านปฏิบัติต่อบุคลากรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งประชาชน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ศึกษาปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการที่สนับสนุนการจัดรายการของสถานีโทรทัศน์ของรัฐตามแนวความคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืน
2. ศึกษาแนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการที่สนับสนุนการจัดรายการของสถานีโทรทัศน์ของรัฐตามแนวความคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืน
3. ศึกษาตัวแบบแนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการที่สนับสนุนการจัดรายการของสถานีโทรทัศน์ของรัฐตามแนวความคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืน

การทบทวนวรรณกรรม

จากวัตถุประสงค์ข้างต้นได้กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยโดยผู้ศึกษาได้ศึกษาจากบทความและการวิจัยที่เกี่ยวข้องประกอบด้วย

- 1) เอกสารประกอบการประชุมประจำปี 2546 การพัฒนาที่ยั่งยืน โดย สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ระบุว่า “การพัฒนาที่ยั่งยืน” เริ่มเข้ามามีบทบาทอย่างมากในกระแสการพัฒนาของสังคมโลก นับตั้งแต่ ประเทศสมาชิกองค์การสหประชาชาติ รวมทั้งประเทศไทย ได้ร่วมลงนามในแผนแม่บทของโลก เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนหรือแผนปฏิบัติการ 21 (Agenda 21) ในการประชุมสุดยอดของโลกทางด้านสิ่งแวดล้อม (Earth Summit) ที่ประเทศบราซิล เมื่อปี 2535 ซึ่งได้เป็นพันธกรณีที่แต่ละประเทศจำเป็นต้องแสวงหา แนวทางที่เหมาะสมในการพัฒนาประเทศให้มุ่งสู่ความยั่งยืน สำหรับประเทศไทยได้รับอิทธิพลจากแนวความคิดการพัฒนาที่ยั่งยืนในกระแสโลก มาปรับใช้ในกระบวนการ วางแผนพัฒนาประเทศด้วยเช่นกัน ในปัจจุบันนั้นได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาที่สมดุล ทั้งด้านคน สังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม เพื่อมุ่งสู่เป้าหมาย

“การพัฒนาที่ยั่งยืนและความอยู่ดีมีสุขของคนไทยทุกคน” นอกจากนี้ นโยบายรัฐบาลชุดปัจจุบัน ก็ได้กำหนดให้การพัฒนาที่ยั่งยืนเป็น “วาระแห่งชาติ” อีกด้วย

2) การบริหารจัดการของสำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียงกิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ จากวารสารวิชาการมหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย ฉบับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ ปีที่ : 7 ฉบับที่ : 1 เลขหน้า : 113-121 ปีพ.ศ. : 2560 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา

(1) ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการของสำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (2) แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการของสำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ และ (3) ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่มีส่วนสำคัญทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการของสำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติประสบผลสำเร็จ ทั้งนี้ ได้นำแนวคิดการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 6 ด้านมาเป็นกรอบแนวคิดของการศึกษา ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ บุคลากรและพนักงาน ผลการศึกษาพบว่า (1) ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการที่สำคัญคือ สำนักงานติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามแนวคิดการบริหารกิจการบ้านเมือง ที่ดีด้านการประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอไม่มากเท่าที่ควร (2) แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการที่สำคัญคือ สำนักงานควรติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติงานตามหลักเกณฑ์และตามวิธีการที่สำนักงานกำหนดเพิ่มมากขึ้น และควรจัดให้มีการประเมินผลภาพรวมของการบริหารจัดการของผู้บริหารทุกระดับ และ (3) ปัจจัยสำคัญที่ทำให้แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการของสำนักงานประสบผลสำเร็จคือการที่ผู้บริหารของสำนักงานมีภาวะความเป็นผู้นำสูงและกล้าตัดสินใจเกี่ยวกับการพัฒนาการบริหารจัดการของสำนักงานตามแนวคิดการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

3) แนวคิดการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืนกับการพัฒนา เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศในประเทศไทย จิรรัตน์ ธีระวราพฤกษ์ และ ธีรธร พชรฐิติกุล บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความเชื่อมโยงของแนวคิดการพัฒนาที่ยั่งยืน การจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน การพัฒนาอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ และการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรม

เชิงนิเวศ โดยได้ทำ การเปรียบเทียบ แนวคิดและตัวชี้วัดในการดำเนินงานของแนวคิดทั้งสี่ รวมถึงหาแนวทางในการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ซึ่งผลการศึกษา พบว่าแนวคิดทั้งสี่มีความสอดคล้องและเชื่อมโยงกัน แต่การเชื่อมโยงของแนวคิดแต่ละแนวคิดมีไม่ ครบถ้วน กล่าวคือ แนวคิดการพัฒนาที่ยั่งยืนนั้นจะเน้นในด้าน คน โลก ความเจริญ ความสงบ และหุ้นส่วนความร่วมมือ แต่แนวคิดการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืนนั้น เน้นในด้านของคน และ โลก เท่านั้น ในส่วนของแนวคิดการ พัฒนาอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ เป็นแนวคิดที่เน้นในด้านของการอยู่ร่วมกันของอุตสาหกรรม ชุมชน และสังคม ซึ่งถ้าเปรียบเทียบกับแนวคิดการพัฒนาที่ยั่งยืนแล้ว พบว่า ได้มีการให้ความสนใจ อย่างครบถ้วนทั้งห้าด้าน ในการศึกษาตัวชี้วัดความสามารถของการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศพบว่า การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศไม่ได้พิจารณาถึงขอบเขตและข้อจำกัดในการดำเนินงาน กล่าวคือ กฎระเบียบ ข้อบังคับ และนโยบายของภาครัฐซึ่งการจะทำให้แนวคิดการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศประสบความสำเร็จ การดำเนินงานนั้นจะต้องสอดคล้องกับกฎระเบียบ ข้อบังคับและนโยบายของภาครัฐ

4) ดุษฎีนิพนธ์ เฉลิมพร ทองบุญชู “องค์กรแห่งความยั่งยืนจากฐานหลักเศรษฐกิจพอเพียงและการจัดการทั่วทั้งองค์กร” (Sustainable Organization from Philosophy of Sufficiency Economy and Total Quality Management) ได้ศึกษาถึงระดับของการจัดการคุณภาพทั่ว ทั้งองค์กร และหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่ทำให้องค์กรไปสู่ความยั่งยืนขององค์กร เพื่อสร้างและพัฒนาตัวบ่งชี้ขององค์กรที่ยั่งยืน และเพื่อทดสอบความสอดคล้องของโมเดลความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างตัวบ่งชี้ขององค์กรที่ยั่งยืน ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ จากผู้บริหารและเจ้าหน้าที่เครือเจริญโภคภัณฑ์ โดยสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย เครื่องมือในการวิจัยคือ แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปที่ประกอบด้วยคำถามทั่วไปและคำถามที่เกี่ยวกับนโยบาย แผนงาน โครงสร้างการบริหารงาน องค์กร และความคิดเห็นเกี่ยวกับความยั่งยืนขององค์กร โดยเป็นแบบสอบถามมาตรา ส่วนประมาณ ผ่านการทดสอบความตรงเชิงเนื้อหาและความเชื่อมั่น ผลการวิจัย พบว่า การจัดการคุณภาพทั่วทั้งองค์กรได้รับอิทธิพลทางตรงจากหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในขณะที่องค์กรสู่ความยั่งยืน ได้

รับอิทธิพลจากหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง การจัดคุณภาพทั่วทั้งองค์กร ตามลำดับ ทุกเส้นมีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของตัวแปรแฝงหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่เกิดจากตัวแปรสังเกตได้ของเครื่องเจริญโภคภัณฑ์ พบว่าเกิดจากความพอเพียง ความมีเหตุผล การมีความรู้ และการมีคุณธรรม ตามลำดับการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของตัวแปรแฝงการจัดการคุณภาพทั่ว ทั้งองค์กรที่เกิดจากตัวแปรสังเกตได้ของเครื่องเจริญโภคภัณฑ์ พบว่าเกิดจากการแก้ไข ปรับปรุงคุณภาพ, การควบคุมคุณภาพ, การติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผล, การดำเนินการ และการวางแผนคุณภาพ ตามลำดับ การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของตัวแปรแฝงองค์กรสู่ความยั่งยืน ที่เกิดจากตัวแปรสังเกตได้ของเครื่องเจริญโภคภัณฑ์พบว่าเกิดจากปัจจัยด้าน สิ่งแวดล้อม, สังคม, และเศรษฐกิจ ตามลำดับ

จากแนวทางศึกษาวิจัยทั้ง 4 หัวข้อ ดังกล่าวข้างต้น ผู้ศึกษาจึงได้กำหนดแนวคิดการวิจัยสำหรับการวิจัยเชิงปริมาณของการศึกษาครั้งนี้ให้ประกอบด้วยตัวแปรอิสระ (เหตุ) และตัวแปรตาม (ผล) โดยแนวคิดการวิจัยส่วนที่เป็นตัวแปรอิสระ (เหตุ) คือ “การบริหารจัดการที่ยั่งยืน 8 ด้าน” หรือ “แนวคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืน 8 ด้าน” ประกอบด้วย (1) เศรษฐกิจ หรือความเจริญก้าวหน้า (2) ความรู้ หรือเทคโนโลยี (3) คุณธรรม หรือจิตใจ (4) คุณภาพชีวิต (5) สังคม หรือส่วนรวม (6) ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (7) ความสมดุล และ (8) เครือข่าย (วิรัช วิรัชนิการวรรณ (2559)) แต่ผู้ศึกษานำมาปรับใช้ 5 ด้าน ได้แก่ ด้าน (1) เทคโนโลยี (2) สังคม หรือส่วนรวม (3) สิ่งแวดล้อม (4) คุณภาพชีวิต และ (5) เครือข่าย โดยตัดออก 3 ด้าน ได้แก่ (1) ด้านเศรษฐกิจ หรือความเจริญก้าวหน้า เนื่องจากใกล้เคียงกับด้านเทคโนโลยี (2) ด้านคุณธรรม หรือจิตใจ เนื่องจากใกล้เคียงกับด้านสังคม หรือส่วนรวม และ (3) ด้านความสมดุล เนื่องจากทั้ง 5 ด้านที่เลือกไว้แล้วนั้น ครอบคลุมทั้งด้านวัตถุ จิตใจ และสิ่งแวดล้อมในทิศทางที่สมดุลอยู่แล้ว นอกจากนี้ เหตุผลของการตัดออก 3 ด้านยังครอบคลุมถึงความต้องการให้เป็นกรอบแนวคิด หรือแนวคิดที่กะทัดรัด 5 ด้าน รวมทั้งสอดคล้องและเหมาะสมกับวัตถุประสงค์การวิจัยของการศึกษาครั้งนี้ และนำไปใช้ในการศึกษาและวิเคราะห์ได้ง่ายและชัดเจนอีกด้วย ต่อจากนี้ไปเรียกว่า “แนวคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืน 5 ด้าน”

ผู้ศึกษาได้กำหนดหรือจัดแบ่งกลุ่มของแนวคิดการวิจัยส่วนที่เป็นตัวแปรอิสระ หรือเหตุ ให้ประกอบด้วย 3 ส่วน ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย 3 ข้อ ตามลำดับ ได้แก่ (1) ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการ (2) แนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการ และ (3) ตัวแบบแนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการที่สนับสนุนการจัดการรายการของสถานีโทรทัศน์ของรัฐตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืน 5 ด้าน

ขอบเขตและวิธีดำเนินการวิจัย

ผู้ศึกษาได้กำหนดระเบียบวิธีวิจัย แบ่งเป็น 4 ส่วน ได้แก่ (1) รูปแบบการวิจัย (2) ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง (3) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (4) การเก็บรวบรวมข้อมูล ตลอดจน (5) วิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับ

ส่วนรูปแบบการวิจัย ผู้ศึกษาได้ออกแบบรูปแบบการวิจัยให้เป็นวิธีการวิจัยแบบผสม วิธีการวิจัยแบบผสมนั้น ในทางทฤษฎีหรือในทางวิชาการ หมายถึง การผสมในขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลเท่านั้น โดยในการศึกษาครั้งนี้ ใช้การวิจัยเชิงปริมาณ เป็นหลัก และใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ เป็นข้อมูลเสริม ในส่วนที่เกี่ยวกับการวิจัยเชิงปริมาณนั้น เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ ที่ให้ความสำคัญกับการเก็บรวบรวมข้อมูลสนาม เป็นหลักเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงปริมาณซึ่งมีประชากรหรือกลุ่มตัวอย่างเป็นจำนวนมาก โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง สำหรับการวิจัยเชิงปริมาณ ประชากร คือ บุคลากรทั้งหมดที่อยู่ในวงการบินแห่งของสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 9 อ.ส.ม.ท. (MCOT) ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 1,510 คน และสถานีโทรทัศน์ช่อง 11 (สถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย (NBT)) ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 853 คน (สมาคมผู้สื่อข่าวบันเทิงแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2660) รวมประชากร $(1,510+853=) 2,363$ คน ส่วนกลุ่มตัวอย่าง คือ บุคลากรที่ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในวงการบินดังกล่าว จำนวน 439 คน รวม $(776+439=) 1,215$ คน จำนวนดังกล่าวนี้ได้มาจากการคำนวณโดยใช้สูตรการหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างของทาโร ยามาเน่ ที่ระดับค่าความคลาดเคลื่อนร้อยละ 0.02 หรือที่ระดับความเชื่อมั่น 98% (Yamane. 2012) เช่นนี้ ถือว่าเป็นการสุ่มตัวอย่างประเภทที่ใช้ความน่าจะเป็น

(Cowles and Nelson. 2015). หรือเป็นการสุ่มตัวอย่างประเภทที่ใช้หลักวิชาการทางสถิติ และเป็นการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย โดยกลุ่มตัวอย่างในประชากรมีโอกาสถูกสุ่มหรือถูกเลือกมาเป็นกลุ่มตัวอย่างเท่าๆ กัน

ในส่วนของกรวิจัยเชิงคุณภาพ เนื่องจากระชากรของการวิจัยเชิงคุณภาพเป็นประชากรแฝง หรือประชากรที่ไม่อาจระบุจำนวนได้อย่างชัดเจน หรือได้ง่าย ดังเช่น ประชากรและกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยเชิงปริมาณ (Atkinson and Flint, 2001). เมื่อเป็นเช่นนี้ ผู้ศึกษาจึงใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างตามแนวคิด สโนว์บอล (Biemacki and Waldorf, 1981) วิธีการสุ่มตัวอย่างเช่นนี้ เป็นการสุ่มตัวอย่างประเภทที่ไม่ใช้ความน่าจะเป็น (Guest, Namey, and Mitchell, 2013) หรือไม่ใช้หลักวิชาการทางสถิติ ซึ่งหมายถึงการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ดุลพินิจของผู้ศึกษามากกว่าวิธีการทางสถิติทั่วไปดังเช่นการวิจัยเชิงปริมาณ ทั้งนี้ เพื่อให้ได้ผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้ให้ข้อมูลหลัก เพื่อทำการสัมภาษณ์เชิงลึกเฉพาะผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้ให้ข้อมูลหลัก จำนวน 12 คน ซึ่งเป็นบุคคลที่มีความรู้ มีความสามารถ มีประสบการณ์ และความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการบริหารจัดการที่สนับสนุนการจัดรายการของสถานีโทรทัศน์ของรัฐตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืน

ทั้งนี้เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย สำหรับการวิจัยเชิงปริมาณ ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อให้ได้ข้อมูลจากประชากรเป็นจำนวนมาก โดยแบบสอบถามได้ผ่านการทดสอบเพื่อหาค่าความเที่ยงตรง ซึ่งเป็นการทดสอบเพื่อหาค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหาหรือหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์การวิจัย จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ได้ค่าความเที่ยงตรงเท่ากับ 0.94 และได้ทำการทดสอบ จำนวน 50 ชุด เพื่อหาความเชื่อถือได้ ของแบบสอบถาม หรือหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach, 1990). ของแบบสอบถามทั้งฉบับ ได้ค่าความเชื่อถือได้ที่ระดับ 0.86

ส่วนเนื้อหาภายในแบบสอบถาม ประกอบด้วย คำถามปิดและข้อคำถามเปิด โดยแบ่งแบบสอบถามเป็น 4 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 เป็นข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา และประเภทของบุคลากร ส่วนที่ 2-4 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการ แนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการ และตัว

แบบแนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการที่สนับสนุนการจัดรายการของสถานีโทรทัศน์ของรัฐตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืน 5 ด้าน ส่วนของการวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้แบบสัมภาษณ์เชิงลึกที่มีโครงสร้างซึ่งผ่านการทดสอบเพื่อหาความเที่ยงตรง (Nastasi and Schensul, 2005) เป็นเครื่องมือเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการจัดเก็บรวบรวมข้อมูล สำหรับการวิจัยเชิงปริมาณ ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างวันที่ 1-31 พฤษภาคม 2561 โดยผู้ศึกษา และผู้ช่วยอีก 5 คน ได้แจกแบบสอบถามจำนวน 1,215 ชุด/คน เก็บรวบรวมแบบสอบถามที่สมบูรณ์กลับคืนมาได้จำนวน 1,029 คน/ชุด (n=1,029) คิดเป็นร้อยละ 84.69 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 1,215 คน สำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้ศึกษาได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์แนวลึกเฉพาะผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้ให้ข้อมูลหลัก จำนวน 12 คน ด้วยตนเองทีละคน หรือทำการสัมภาษณ์ด้วยตนเองแบบตัวต่อตัว คนละไม่น้อยกว่า 60 นาที

สำหรับวิธีวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลนั้น ผู้ศึกษานำข้อมูลเชิงปริมาณมาทำการประมวลและวิเคราะห์ทางสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับคอมพิวเตอร์ โดยวิธีวิเคราะห์ข้อมูลเป็นการวิเคราะห์ในรูปตาราง (Everitt, 1992). รวมทั้งใช้รูปแบบการวิเคราะห์เชิงพรรณนาสำหรับการวิจัยเชิงปริมาณ (Stone, Sidel, and Bloomquist, 1997). สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ในส่วนของกรวิจัยเชิงคุณภาพ เป็นการนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้ให้ข้อมูลหลักมาประมวล (จัดกลุ่ม) แปรความ วิเคราะห์ และเขียนพรรณนาหรือบรรยาย ไว้ในตาราง (Elliott and Ladislav, 2005) ทั้งนี้ เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงคุณภาพซึ่งนำมาเสริม หรือเทียบเคียงกับข้อมูลเชิงปริมาณซึ่งเป็นข้อมูลหลักของการศึกษาคั้งนี้

ผลการวิจัย

จากแนวทางการดำเนินการวิจัยที่กล่าวมาข้างต้นได้ผลการวิจัยข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ (ร้อยละ 57.92) เป็นหญิง และกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ (ร้อยละ 81.05) มีระดับการศึกษา

ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า หรือสูงกว่าปริญญาตรี อีกทั้ง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ (ร้อยละ 60.25) เป็นบุคลากรที่อยู่ในวงการบันเทิงของสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 9 อ.ส.ม.ท. ในกรุงเทพมหานคร สำหรับผลการวิจัยที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย 3 ข้อ ประกอบด้วย

1. ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการที่สนับสนุนการจัดรายการของสถานีโทรทัศน์ของรัฐตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืน 5 ด้าน (สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อ 1.) พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ล้วนเห็นด้วยในระดับปานกลางทั้ง 5 ด้าน โดยปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในระดับปานกลาง (M 2.25, S.D. 0.57) คือ ด้านสังคม หรือส่วนรวม ได้แก่ คำถามที่ว่า “สถานีโทรทัศน์ของรัฐสนับสนุนการจัดรายการ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง รายการบันเทิง โดยคำนึงถึงความพึงพอใจของสังคม หรือผู้ชมส่วนรวมไม่มากเท่าที่ควร” ดังตาราง 1

ปรับปรุงการบริหารจัดการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในระดับมาก (M 2.72, S.D. 0.49) คือ ด้านสังคม หรือส่วนรวม ได้แก่ คำถามที่ว่า “สถานีโทรทัศน์ของรัฐควรสนับสนุนการจัดรายการ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง รายการบันเทิง โดยคำนึงถึงความพึงพอใจของสังคม ผู้ชมส่วนรวม หรือผลประโยชน์ของส่วนรวมเพิ่มมากขึ้น” ดังตาราง 2

สำหรับผลการสัมภาษณ์แนวคิดเฉพาะผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้ให้ข้อมูลหลัก จำนวน 12 คน ต่อแนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในระดับปานกลางนั้น พบว่า ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 12 คน ล้วนเห็นด้วยต่อแนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการดังกล่าว

3. ตัวแบบแนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการที่สนับสนุนการจัดรายการของสถานีโทรทัศน์ของรัฐตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืน 5 ด้าน (สอดคล้องกับ

ตาราง 1 ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการ

ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ
1) ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านสังคม หรือส่วนรวม	2.25	0.57	ปานกลาง
2) ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านคุณภาพชีวิต	2.17	0.61	ปานกลาง
3) ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อม	1.95	0.55	ปานกลาง
4) ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านเครือข่าย	1.91	0.62	ปานกลาง
5) ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านเทคโนโลยี	1.73	0.74	ปานกลาง

2. แนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการที่สนับสนุนการจัดรายการของสถานีโทรทัศน์ของรัฐตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืน 5 ด้าน (สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อ 2.) พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ล้วนเห็นด้วยในระดับมากทั้ง 5 ด้าน โดยแนวทางการ

วัตถุประสงค์การวิจัย ข้อ 3.) พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยในระดับมาก 4 ด้าน และเห็นด้วยในระดับปานกลาง 1 ด้าน โดยตัวแบบแนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในระดับมาก (M 2.79, S.D. 0.44) คือ ด้านสังคม หรือส่วนรวม ได้แก่ คำถามที่ว่า “สถานี

ตาราง 2 ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการ

แนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ
1) แนวทางการปรับปรุงด้านสังคม หรือส่วนรวม	2.72	0.49	มาก
2) แนวทางการปรับปรุงด้านคุณภาพชีวิต	2.67	0.54	มาก
3) แนวทางการปรับปรุงด้านสิ่งแวดล้อม	2.64	0.50	มาก
4) แนวทางการปรับปรุงด้านเทคโนโลยี	2.63	0.53	มาก
5) แนวทางการปรับปรุงด้านเครือข่าย	2.43	0.61	มาก

โทรทัศน์ของรัฐควรให้ความสำคัญกับตัวแบบแนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการที่สนับสนุนการจัดรายการตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืนด้านสังคม หรือส่วนรวม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การส่งเสริมนักบริหารมืออาชีพ หรือนักบริหารที่มีความรู้ความสามารถในการบริหารจัดการสูง มีเจตนาที่แน่วแน่ และคำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวมมารับผิดชอบในการดำเนินงาน” ดังตาราง 3

นอกจากนี้แล้ว ผู้ศึกษาได้สรุปเปรียบเทียบความเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการแนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการ และตัวแบบแนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการที่สนับสนุนการจัดรายการของสถานีโทรทัศน์ของรัฐตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืน 5 ด้าน โดยสรุปเปรียบเทียบทั้ง 3 เรื่อง ไว้ในตารางเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย จากมากไปน้อย และหากเกิดกรณี

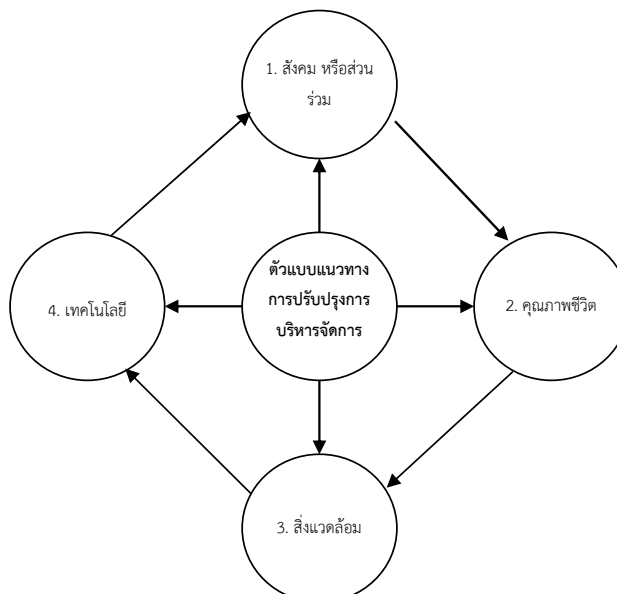
ตาราง 3 ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อตัวแบบแนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการ

ตัวแบบแนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ
1) ตัวแบบด้านสังคม หรือส่วนรวม	2.79	0.44	มาก
2) ตัวแบบด้านคุณภาพชีวิต	2.75	0.49	มาก
3) ตัวแบบด้านสิ่งแวดล้อม	2.72	0.52	มาก
4) ตัวแบบด้านเทคโนโลยี	2.71	0.49	มาก
5) ตัวแบบด้านเครือข่าย	2.10	0.76	ปานกลาง

สำหรับผลการสัมภาษณ์แนวลึกเฉพาะผู้เชี่ยวชาญจำนวน 12 คน ต่อตัวแบบแนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการที่สนับสนุนการจัดรายการของสถานีโทรทัศน์ของรัฐตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืนที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดดังกล่าวนั้น พบว่า ผู้เชี่ยวชาญส่วนใหญ่ จำนวน 11 คน จากทั้งหมด 12 คน เห็นด้วยกับคำถามดังกล่าว ส่วนอีก 1 คน ไม่มีความเห็น

ที่ด้านใดมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ผู้ศึกษาได้นำค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานมาแสดงไว้ด้วย โดยเรียงค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานต่ำสุดไว้เป็นลำดับแรก ดังตาราง 4

สรุปผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อ (1) ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการ (2) แนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการ และ (3) ตัวแบบแนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการที่สนับสนุนการจัดรายการของ

ภาพ 2 ตัวแบบแนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการที่สนับสนุนการจัดรายการของสถานีโทรทัศน์ของรัฐตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืนที่

สถานีโทรทัศน์ของรัฐตามแนวความคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืน 5 ด้าน (สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อ 1-3 เมื่อพิจารณาคุณค่าเฉลี่ยที่เรียงตามลำดับจากมากไปน้อยตามแนวความคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืน 5 ด้าน พบว่า

1) ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ทั้ง 3 เรื่องเหมือนกัน หรือเป็นไปในทิศทางเดียวกัน จำนวน 3 ด้าน ได้แก่ ด้าน (1) สังคม หรือส่วนร่วม (2) คุณภาพชีวิต และ (3) สิ่งแวดล้อม ผู้ศึกษาได้นำข้อมูลส่วนนี้ไปใช้ในการวิเคราะห์และเสนอข้อเสนอแนะ รวมทั้งเสนอตัวแบบแนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการที่สนับสนุนการจัดรายการของสถานีโทรทัศน์ของรัฐตามแนวความคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืนต่อไป

2) ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใน 2 เรื่อง ได้แก่ (1) แนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการ และ (2) ตัวแบบแนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการ เหมือนกันหรือเป็นไปในทิศทางเดียวกันทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้าน (1) สังคม หรือส่วนร่วม (2) คุณภาพชีวิต (3) สิ่งแวดล้อม (4) เทคโนโลยี และ (5) เครือข่าย

สรุปผลและข้อเสนอแนะ

สำหรับการสรุปผลนั้นเพื่อประโยชน์ในการเสนอข้อเสนอแนะ ผู้ศึกษาได้นำผลแนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการ และตัวแบบแนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการที่สำคัญ และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อ 2-3 มาสรุปผล กล่าวคือ

1. สรุปผลแนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการ เหตุผลสำคัญที่กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นบุคลากรที่อยู่ในวงการบริหารงานของสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 9 อ.ส.ม.ท. ในกรุงเทพมหานคร และสถานีโทรทัศน์ช่อง 11 ในกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่เห็นด้วยในระดับมากต่อแนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการที่สนับสนุนการจัดรายการของสถานีโทรทัศน์ของรัฐตามแนวความคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืน 5 ด้านดังกล่าว แทนที่จะเห็นด้วยในระดับปานกลางหรือในระดับน้อย ผู้ศึกษามีความเห็นว่าเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยกับแนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการดังกล่าวว่าเป็นแนวทางที่ตรงประเด็น สอดคล้องกับสถานการณ์ และข้อเท็จจริง รวมทั้งเป็นแนวทางที่มีส่วนสำคัญทำให้ประชาชน สังคม หรือผู้ชมส่วนรวมได้รับประโยชน์เพิ่มขึ้น และยังมีแนวโน้มทำให้สถานีโทรทัศน์ของ

รัฐได้รับความสนใจและความนิยมจากประชาชนเพิ่มมากขึ้นด้วย ดังตัวอย่างจากคำถามที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดที่ว่า “สถานีโทรทัศน์ของรัฐควรสนับสนุนการจัดรายการ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง รายการบันเทิง โดยคำนึงถึงความพึงพอใจของสังคมผู้ชมส่วนรวม หรือผลประโยชน์ของส่วนรวมเพิ่มมากขึ้น” ข้อเสนอแนะที่หน่วยงานของรัฐให้ความสำคัญกับความพึงพอใจของสังคม หรือผลประโยชน์ของส่วนรวม เช่นนี้ พอเทียบเคียงได้กับงานวิจัยของ เบญจมาศ อินทราเวช และ วิรัช วิรัชนิการวรรณ. (2559, หน้า 173-182). “การบริหารจัดการด้านการอำนวยความสะดวกและให้บริการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลในจังหวัดเชียงใหม่ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ที่เสนอแนะไว้ว่า เทศบาลควรอำนวยความสะดวกและให้บริการจัดเก็บรายได้ไปในทิศทางที่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน เหตุผลดังกล่าวนี้ สอดคล้องกับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 12 คน

2. สรุปผลตัวแบบแนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการ เหตุผลสำคัญที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยในระดับมากต่อตัวแบบแนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการที่สนับสนุนการจัดรายการของสถานีโทรทัศน์ของรัฐตามแนวความคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืน 4 ด้าน ซึ่งเรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้ดังนี้ ด้าน (1) สังคม หรือส่วนร่วม (2) คุณภาพชีวิต (3) สิ่งแวดล้อม และ (4) เทคโนโลยี ในเวลาเดียวกัน กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง 1 ด้าน ได้แก่ ด้านเครือข่าย (ดังตารางที่ 3.-4. ข้างต้น) เมื่อเป็นเช่นนี้ ผู้ศึกษาจึงได้นำความเห็นของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่เห็นด้วยในระดับมากจำนวน 4 ด้านดังกล่าว มาสร้างหรือกำหนดเป็นตัวแบบแนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการของสถานีโทรทัศน์ของรัฐตามแนวความคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืนที่ประกอบด้วย 4 ด้านดังกล่าว พร้อมทั้งนำตัวแบบแนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการดังกล่าวนี้ ไปสร้างแบบสัมภาษณ์แนวลึกที่มีโครงสร้างเพื่อใช้ในการสัมภาษณ์แนวลึกเฉพาะผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้ให้ข้อมูลหลัก จำนวน 12 คน โดยคำถามในแบบสัมภาษณ์นั้น ได้แก่ “ตัวแบบแนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการที่สนับสนุนการจัดรายการของสถานีโทรทัศน์ของรัฐตามแนวความคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืนควรเรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้าน (1) สังคม หรือส่วนรวม (2) คุณภาพชีวิต (3) สิ่งแวดล้อม และ (4) เทคโนโลยี”

สำหรับเหตุผลสำคัญที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็น

ด้วยในระดับมากต่อตัวแบบ 4 ด้านดังกล่าว ดังกล่าว แทนที่จะเห็นด้วยในระดับปานกลางหรือในระดับน้อย ผู้ศึกษามีความเห็น เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่พึงพอใจ หรือเชื่อมั่นอย่างมากว่า ตัวแบบแนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการที่สนับสนุนการจัดรายการของสถานีโทรทัศน์ของรัฐตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืนนั้น มีความสำคัญและจำเป็นยิ่งต่อการบริหารจัดการที่สนับสนุนการจัดรายการ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง รายการบันเทิงของสถานีโทรทัศน์ของรัฐ ดังตัวอย่างจากตัวแบบแนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการ (1) ด้านสังคม และส่วนรวม (ค่าเฉลี่ย 2.79 สูงที่สุดในระดับมาก) ที่มุ่งเน้นส่งเสริมนักบริหารมืออาชีพ หรือนักบริหารที่มีความรู้ความสามารถในการบริหารจัดการสูง มีเจตนาธรรมที่แน่วแน่ และคำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวมมารับผิดชอบในการดำเนินงาน และ (2) ด้านคุณภาพชีวิต (ค่าเฉลี่ย 2.75) ที่มุ่งส่งเสริมคุณภาพชีวิต การประกอบอาชีพหรือรายได้ที่ดีขึ้นของผู้ประกอบการ บุคคลที่ทำงานในวงการจัดรายการ หรือประชาชน เป็นต้น (ดังรายละเอียดในตาราง 5.1-5.2) ไม่เพียงเท่านั้น กลุ่มตัวอย่างยังมีความเห็นด้วยว่า ตัวแบบแนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการดังกล่าว ยังทันต่อเหตุการณ์ ทันต่อยุคสมัย และสอดคล้องกับสถานการณ์ รวมทั้งแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ตลอดจนนโยบายของรัฐบาล ที่ให้ความสำคัญกับแนวคิดการพัฒนาที่ยั่งยืน อีกทั้งหากหน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น ซึ่งรวมทั้งสถานีโทรทัศน์ของรัฐ นำตัวแบบแนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการดังกล่าว ไปปรับใช้ หรือไปยึดถือปฏิบัติอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ย่อมมีส่วนสำคัญทำให้การบริหารจัดการที่สนับสนุนการจัดรายการของสถานีโทรทัศน์ของรัฐประสบผลสำเร็จ หรือได้รับความนิยมนิยมเพิ่มขึ้น ความเห็นหรือเหตุผลของกลุ่มตัวอย่างเช่นนี้ สอดคล้องกับความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้เชี่ยวชาญหลักส่วนใหญ่ จำนวน 11 คน จากทั้งหมด 12 คน

ด้านข้อเสนอแนะนั้นผู้ดำเนินการศึกษากำหนดประเด็นข้อเสนอแนะไว้ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 สถานีโทรทัศน์ของรัฐควรมีนโยบายและแผนงานที่ชัดเจนและต่อเนื่องในการสนับสนุนการจัดรายการโดยคำนึงถึงความพึงพอใจของสังคม หรือผู้ชมส่วนรวมเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้แล้ว ผู้บริหารทุกระดับควรทำ

ตัวเป็นแบบอย่างที่ดีและเห็นความสำคัญในเรื่องดังกล่าว ในทิศทางที่สอดคล้องกับหลักการหรือแนวทางประชาธิปไตย พร้อมทั้งมีระบบติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลที่เปิดกว้าง และครอบคลุม เฉพาะข้อเสนอแนะให้ผู้บริหารทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดี และปฏิบัติงานในทิศทางที่สอดคล้องกับแนวทางประชาธิปไตยนั้น พอเทียบเคียงได้กับงานวิจัยของ วิรัช วิรัชนิการวรรณ. (2561). “การบริหารจัดการเพื่อนำเทคโนโลยีและเครือข่ายสังคมที่ทันสมัยมาใช้ในการให้บริการประชาชนของกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการบริหารจัดการยุคดิจิทัล” ที่เสนอแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการ ไว้ว่า กรุงเทพมหานครควรให้บริการสาธารณะในทิศทางที่ให้ความสำคัญกับความต้องการ การตอบสนองความต้องการ และผลประโยชน์ของประชาชนเพิ่มมากขึ้น ในเวลาเดียวกัน กรุงเทพมหานครควรให้บริการสาธารณะในทิศทางที่ยึดมั่น ศรัทธา และปฏิบัติงานในลักษณะที่สอดคล้องและสนับสนุนแนวทางของการปกครองประชาธิปไตย เช่น ในลักษณะเปิดกว้าง โปร่งใส และเข้าถึง หรือตรวจสอบได้ ทั้งนี้ โดยผู้บริหารควรทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีในเรื่องดังกล่าวนี้ด้วย

1.2 สถานีโทรทัศน์ของรัฐควรสร้างและกำหนดตัวแบบแนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการที่สนับสนุนการจัดรายการของสถานีโทรทัศน์ของรัฐตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืนที่สำคัญ 4 ด้าน และควรนำไปปรับใช้ในการวางแผน และในทางปฏิบัติจริง โดยใช้เป็นกลุ่มตัวชี้วัดสำคัญสำหรับการปฏิบัติงาน ที่สนับสนุนการจัดรายการของสถานีโทรทัศน์ของรัฐ ทั้งนี้ ตัวแบบแนวทางการปรับปรุงการบริหารจัดการดังกล่าวนี้ ควรเรียงตามลำดับความสำคัญ จากมากไปน้อย ดังนี้ ด้าน (1) สังคม หรือส่วนรวม (2) คุณภาพชีวิต (3) สิ่งแวดล้อม และ (4) เทคโนโลยี”

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 สถานีโทรทัศน์ของรัฐ หรือบุคลากร หรือหน่วยงานอื่น ควรทำวิจัยต่อเนื่องเพื่อพิสูจน์หรือค้นหาต่อไปว่า เพราะเหตุใดผลการศึกษารั้งนี้ จึงพบว่า แนวคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืนด้าน (1) สังคม หรือส่วนรวม (2) คุณภาพชีวิต (3) สิ่งแวดล้อม และ (4) เทคโนโลยี จึงมีความสำคัญ 4 ลำดับแรก และเพราะเหตุใดด้านเครือข่าย จึงมีความสำคัญในลำดับท้าย

2.2 สถานีโทรทัศน์ของรัฐ หรือบุคลากร หรือหน่วยงานอื่นควรทำวิจัยโดยใช้กรอบแนวคิด กลุ่มตัวชี้วัด

หรือตัวแบบอื่นสำหรับศึกษาและวิเคราะห์การบริหาร
จัดการที่สนับสนุนการจัดรายการของสถานีโทรทัศน์ของ
รัฐ เช่น แนวคิดการบริหารจัดการยุคดิจิทัล และการบริหาร
จัดการตามแนวคิดตะวันออก เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- เบญจมาศ อินทราเวช และวิรัช วิรัชนิภาวรรณ. (2559). “การบริหารจัดการด้านการอำนวยความสะดวกและบริการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลในจังหวัดเชียงใหม่ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”, *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยอีสต์เทิร์นเอเชีย ฉบับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์* ปีที่ 6 ฉบับที่ 3 กันยายน-ธันวาคม, 173-182.
- วิรัช วิรัชนิภาวรรณ. (2559). *50 แนวคิด ตัวชี้วัด ตัวแบบการบริหารจัดการ และการบริหารจัดการที่ยั่งยืน*. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โพธิ์เพช.
- _____ (2561). “การบริหารจัดการเพื่อนำเทคโนโลยีและเครือข่ายสังคมที่ทันสมัยมาใช้ในการให้บริการประชาชนของกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการบริหารจัดการยุคดิจิทัล” *วารสารอัล-นूर บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยฟาฏอนี* ปีที่ 7 ฉบับที่ 25 ปีที่ 13, 2, กรกฎาคม-ธันวาคม.

References

- Atkinson, Rowland. and Flint, John. (2001). “Accessing hidden and hard-to-reach populations: snowball research strategies,” *Social Research Update*, Department of Sociology, University of Surrey, United Kingdom.
- Biernacki, Patrick. and Waldorf, Dan. (1981). “Snowball Sampling: Problems and Techniques of Chain Referral Sampling”, *Sociological Methods & Research* 10, 2 (1981): 141-163.
- Cowles, Ernest L. and Nelson, Edward. (2015). *An Introduction to Survey Research*. New York: Business Expert Press, LLC.
- Creswell, John W. and Plano Clark, Vicki L. (2011). *Designing and Conducting Mixed Methods Research*. Second Edition. Thousand Oaks, California: Sage Publications, Inc.
- Cronbach, Lee Joseph. (1990). *Essential of Psychological Testing. Fifth Edition*. New York: Harper and Row Publishers Inc.
- Elliott, Robert. and Timulak, Ladislav. (2005). “Descriptive and Interpretive Approaches to Qualitative Research” in Miles, Jeremy. and Gilbert, Paul. (eds.). (2005). *A Handbook of Research Methods for Clinical and Health Psychology*. New York: Oxford University Press.
- Everitt, Brian S. (1992). *The Analysis of Contingency Tables*. Second Edition, Boca Raton, Florida: Chapman and Hall/CRC.
- Guest, Greg., Namey, Emily E., and Mitchell, Marilyn L. (2013). *Collecting Qualitative Data: A Field Manual for Applied Research*. Thousand Oaks, California: Sage Publications, Inc.
- Kateri, Maria. (2014). *Contingency Table Analysis Methods and Implementation Using R*. New York: Springer Science and Business Media.
- Nastasi, Bonnie K. and Schensul, Stephen L. (2005). “Contributions of Qualitative Research to the Validity of Intervention Research”, *Journal of School Psychology* Volume 43, Issue 3, (May-June) 2005: 177-195.
- Stone, Herbert., Sidel, Joel L., and Bloomquist, Jean. (1997). “Quantitative Descriptive Analysis” in Gacula, M.C. (ed.). *Descriptive Sensory Analysis in Practice*. Hoboken, New Jersey: John Wiley & Sons, Inc.

Yamane, Taro. (2012). *Mathematics For Economists: An Elementary Survey*. Whitefish, Montana: Literary Licensing, LLC.

Translated Thai References

Benjamas Indravej and Wiruch Wiruchnipawan. (2016). "Facility management and the revenue collection service of the municipality in Chiang Mai based on the philosophy of sufficiency economy. *Journal of Eastern Asian Studies Journal of Social Sciences and Humanities* Vol. 6 Issue. 3 (September - December 2016):173-182. (in Thai).

Wiruchnipawan, Wiruch. (2016). *50 Concepts, Indicators, Management Models and Sustainable Management*. Bangkok: Fourface Publishers. (in Thai).

_____ (2018). " The management of public service by advanced technology and social networks in BMA digital age." *Journal of Al-NUR Graduate School Fatoni University*, Vol.13 Issue. 2, July – December. (in Thai).